

opusdei.org

„Tebi povjeravam budućnost Crkve“

Datum 22. listopada blagdan je sv. Ivana Pavla II. U nastavku iznosimo njegovu dirljivu propovijed sa euharistijskog slavlja u svetištu Gospe od Kalvarije u Poljskoj, održanoga tijekom njegova posljednjeg apostolskoga putovanja u rodnu zemlju.

27.11.2017.

Propovijed na sv. misi u Kalvariji 19. kolovoza 2002. godine

Draga braćo i sestre.

1. Dolazim danas u ovo svetište kao hodočasnik, onako kako sam to običavao činiti kada sam bio dijete i mladić. Dolazim pred Gospu od Kalvarije kako sam to činio kada sam bio Krakovski biskup kako bih joj povjerio probleme nadbiskupije i onih koje je Bog povjerio mojoj pastoralnoj skrbi. Dolazim ovdje i, kao i onda, ponavljam: zdravo, zdravo sveta Kraljice, Majko milosrđa!

Koliko sam puta vidio da Majka Sina Božjega svrće svoj milosrdni pogled na brige potlačenih, da im pribavlja milost da riješe teške probleme i da oni, u svojoj nemoći, dolaze do punije spoznaje zapanjujuće snage i mudrosti Božje Providnosti? Nije li takvo bilo iskustvo generacija hodočasnika koji ovdje dolaze već 400 godina? Zaista je bilo takvo. U suprotnom današnjeg slavlja ne bi

bilo. Vi ne biste bili ovdje, dragi prijatelji, vi koji gazite putevima Kalvarije prateći korake Kristove muke i križa i slijedeći putovanje suosjećanja i slave njegove Majke. Ovo mjesto čudesno pomaže srcu i umu da dobiju dublji uvid u misterij te veze koja sjedinjuje trpećeg Spasitelja i njegovu su-trpeću Majku. U središtu ovog otajstva ljubavi svatko tko ovdje dolazi ponovno otkriva sebe, svoj život, svakodnevno postojanje, svoje slabosti i istovremeno moć ljubavi i nade: tu ljubav koja izvire iz jamstva da Majka ne napušta svoju djecu u vremenima nevolja već ih vodi svome Sinu i povjerava ih njegovoj milosti.

2. Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena (Iv 19, 25). Ona koja je sa Sinom Božjim povezana krvnom vezom i majčinskom ljubavi tu, u podnožju

križa, doživjela je ovo sjedinjenje u patnji. Ona je sama, usprkos boli njezina majčinskog srca, znala da ova patnja ima smisao. Vjerovala je, vjerovala je usprkos svemu da se ispunja drevno obećanje:

Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu (Post 3, 15). Njezino povjerenje bilo je opravdano kada ju je njezin umirući sin oslovio: „Ženo“.

Je li u tom trenutku, dok je stajala ispod križa, mogla očekivati da će u kratkom vremenu, za tri dana, Božje obećanje biti ispunjeno? Ovo će zauvijek ostati tajna njezinoga srca. Mi, međutim, znamo jedno: ona je, prva od svih ljudskih bića, imala udjela u punini u slavi njezinoga uskrsnulog Sina. Ona je – kako vjerujemo i ispovijedamo – uznesena na nebo dušom i tijelom kako bi iskusila sjedinjenje u slavi, radovala se kod svoga Sina u plodovima

Božanskog milosrđa te kako bi ih zadobila za one koji u njoj traže utočište.

3. Tajanstvena veza ljubavi. Kako je to divno izraženo na ovom mjestu. Povijest nam kazuje kako je na početku 17. stoljeća Mikołaj Zebrzydowski, osnivač ovog svetišta, postavio temelje za kapelicu Golgote koja je trebala biti izgrađena prema modelu Bazilike Svetoga groba u Jeruzalemu. On je, stoga, iznad svega želio sebi i drugima približiti otajstvo Kristove muke i smrti. Kasnije je, međutim, kada je planirao izgradnju puteva Kristove muke od Gornje sobe do Kristova groba, vođen pobožnošću prema Mariji i božanskim nadahnućem, želio na taj put smjestiti niz kapelica koje bi obilježavale događaje iz Marijinog života. Pojavili su se stoga drugi putevi, zajedno s novim vjerskim običajima, koji bi na neki način upotpunili put križa: slavlje

takozvanog Puta suosjećanja majke Božje. Kroz četiri stoljeća generacije hodočasnika hodale su ovdje stopama Otkupitelja i njegove Majke crpeći obilno iz te ljubavi koja se oduprla patnji i smrti i koja je našla svoju krunidbu u rajskoj slavi.

Tijekom tih stoljeća hodočasnike su vjerno pratila franjevačka braća znana kao bernardinci, kojima je povjeren duhovni život Kalwarijskog svetišta. Danas im želim izraziti zahvalnost za njihovu posebnu ljubav prema Kristu koji je patio i njegovoj Majci koja je patila zajedno s njim: posebnu ljubav koju sa žarkom posvećenošću ulijevaju u srca hodočasnika. Draga braćo i sestre bernardinci, neka vas Bog u svojoj dobroti blagoslovi u ovoj službi, sada i u budućnosti!

4. 1641. godine Kalwarijsko svetište obogaćeno je posebnim darom. Providnost je ovdje dovela

Stanisława Paszkowskog iz Brzeziea koji je bernardinskim ocima želio povjeriti brigu o liku Najsvetije Majke koji je postao poznat po svojim milostima još dok se nalazio u njegovoj kućnoj kapelici. Od tog trenutka, a posebice nakon dana u 1887. godini kada je, uz odobrenje pape Lava XIII., lik okrunio krakowski biskup Albin Sas Dunajewski, hodočasnici su svoje hodočašće završavali gledajući njezin lik. Na početku su hodočasnici ovdje dolazili iz svih dijelova Poljske, Mađarske, Moravije i Njemačke. Oni koji su izvorno iz Šleske bili su joj posebice posvećeni; oni su bili ti koji su ponudili krunu Isusu, te su od dana krunidbe pa sve do danas svake godine sudjelovali u procesiji na svetkovinu Uznesenja blažene Djevice Marije.

Kako je važno ovo mjesto bilo za Poljsku razdijeljenu podjelama!
Biskup Dunajewski to je rječito

izrazio kada je, na krunidbi, molio:
„Na današnji je dan Marija uznesena na nebo i ondje okrunjena. Na svaku obljetnicu ovoga dana svi sveti svoje krune polažu u podnožje svojoj Kraljici; danas poljski narod također donosi zlatne krune kako bi one po rukama njihova biskupa mogle biti stavljene na Marijinu glavu u ovom čudesnom liku. Nagradi nas za ovo, o Majko, da možemo biti jedno među sobom i jedno s tobom.“ Ovo je bila njegova molitva za ujedinjenje podijeljene Poljske. Danas, kada je Poljska postala teritorijalna i nacionalna cjelina, njegove riječi nisu izgubile na aktualnosti; one uistinu dobivaju nov smisao. Moramo ih ponavljati i danas, moleći Mariju da nam udijeli jedinstvo vjere, jedinstvo uma i duha, jedinstvo u obiteljima i jedinstvo u društvu. Za ovo vam se danas pridružujem u molitvi: Udijeli, Majko Kalvarije, „da možemo biti jedno među sobom i jedno s tobom.“

5. Svrni, dakle, zagovornice naša,

One svoje milostive oči na nas

Te nam poslije ovoga progona

Pokaži Isusa, blagoslovljeni plod
utrobe svoje,

O blaga, o mila, o slatka djevice
Marijo!

Milosrdna Gospo, pogledaj na ove
ljude

Koji su kroz stoljeća ostali vjerni tebi
i tvome Sinu.

Pogledaj na ovaj narod,

Koji je uvijek polagao svoje nade u
tvoju majčinsku ljubav.

Svrni svoje milostive oči na nas,

Izmoli ono što tvoja djeca najviše
trebaju.

Otvori srca imućnih potrebama siromaha i onih koji pate.

Daj da nezaposleni nađu poslodavca.

Pomozi onima koji su pritisnuti siromaštvom da pronađu dom.

Daruj obiteljima ljubav koja im omogućava nadilaženje svih poteškoća.

Pokaži mladim ljudima put i obzor za budućnost.

Ogrni djecu plaštem svoje zaštite da ne bi bili zgroženi.

Utvrđi vjerske zajednice u milosti vjere, nade i ljubavi.

Podari svećenicima da mogu slijediti stope tvoga Sina nudeći svaki dan živote za svoje ovce.

Izmoli svjetlo Duha Svetoga za biskupe kako bi mogli voditi ovu

Crkvu prema vratima Kraljevstva
tvoga Sina jedinim, pravim putem.

Najsvetija Majko, naša Gospo od
Kalvarije,

Izmoli i za mene snagu u tijelu i
duhu,

Kako bih mogao do kraja izvršiti
zadatak koji mi je povjerio uskrsli
Gospodin.

Tebi vraćam sve plodove mog života i
moje službe;

Tebi povjeravam budućnost Crkve;

Tebi nudim svoj narod;

U tebe vjerujem i i još jednom tebi
izjavljujem:

Totus Tuus, Maria!

Totus Tuus. Amen.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/tebi-povjeravam-
buducnost-crkve/](https://opusdei.org/hr-hr/article/tebi-povjeravam-buducnost-crkve/) (4.04.2026.)